

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2022. május 5.*

„Fellebbezés – Dömping – A Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli rozsdamentes acélcsővek behozatala – Végleges dömpingellenes vám kivetése”

A C-718/20. P. sz. ügyben,

a **Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd** (székhelye: Huzhou [Kínai Népköztársaság], képviselik: K. Adamantopoulos és P. Billiet ügyvédek)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2020. december 28-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: M. Gustafsson, P. Němečková és E. Schmidt, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: S. Rodin tanácselnök (előadó), L. S. Rossi és O. Spineanu-Matei bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

- 1 Jelen fellebbezésével a kínai székhelyű Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd társaság (a továbbiakban: Zhejiang) az Európai Unió Törvényszéke 2020. október 15-i Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals kontra Bizottság ítéletének (T-307/18, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2020:487) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék elutasította a Kínai Népköztársaságból származó egyes varrat nélküli rozsdamentes acélcsővek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak az (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követő kivetéséről szóló, 2018. március 5-i (EU) 2018/330 bizottsági végrehajtási rendeletnek (HL 2018. L 63., 15. o.) az őt érintő részében való megsemmisítése iránti keresetét.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 2 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) az Európai Unió Tanácsa jóváhagyta a Marrakeshben 1994. április 15-én aláírt, a Kereskedelmi Világszervezet létrehozásáról szóló egyezményt, valamint az ezen egyezmény 1–3. mellékletében szereplő megállapodásokat, amelyek közé tartozik az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás).
- 3 A dömpingellenes megállapodás 18.3. cikkének szövege a következő:
„Az alábbi 3.1. és 3.2. alpontok értelmében a jelen Megállapodás rendelkezései vonatkoznak mindazokra a vizsgálatokra és a fennálló intézkedésekre azon felülvizsgálataira, amelyeket a WTO-egyezménynek a tag számára történő hatálybalépésével egy időben vagy azt követően készített kérelmek alapján indítottak meg.”
- 4 2001. december 11-én a Kínai Népköztársaság WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv) révén ez utóbbi a WTO tagjává vált.
- 5 E jegyzőkönyv 15. cikkének a) és d) pontja szerint:
„A Kínai Népköztársaságból származó, a WTO valamely tagjának területére irányuló behozatalokra vonatkozó eljárásokban az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (HL 1994. L 336., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.; a továbbiakban:

1994. évi GATT) VI. cikkét, a [dömpingellenes megállapodást] és a [támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló] megállapodást (HL 1994. L 336., 156. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) a következők szerint kell alkalmazni:

- a) Az áraknak az 1994. évi GATT VI. cikke és a dömpingellenes megállapodás szerinti összehasonlíthatósága megállapításához a WTO-tag importőr a vizsgálat tárgyát képező iparágra vonatkozó kínai árakat vagy költségeket, vagy olyan módszert alkalmaz, amely nem a kínai belföldi árakkal vagy költségekkel való szigorú összehasonlításon alapul, az alábbi szabályok szerint:
- i) ha a vizsgálat alá vont gyártók egyértelműen bizonyítani tudják, hogy a gyártás, a termelés és a termék értékesítése tekintetében a hasonló terméket előállító iparágban piactudományi feltételek állnak fenn, a WTO-tag importőr a vizsgálat tárgyát képező iparág tekintetében az árak összehasonlíthatóságának megállapításához a kínai árakat vagy költségeket alkalmazza;
 - ii) ha a vizsgálatot érintett gyártók nem tudják egyértelműen bizonyítani, hogy a gyártás, a termelés és a termék értékesítése tekintetében a hasonló terméket előállító iparágban piactudományi feltételek állnak fenn, a WTO-tag importőr olyan módszert alkalmazhat, amely nem a kínai belföldi árakkal vagy költségekkel történő pontos összehasonlításon alapul.

[...]

- d) Amint [a Kínai Népköztársaság] a WTO-tag importőr nemzeti jogával összhangban bizonyítja, hogy piactudományi minősül, az a) albekezdésben foglalt rendelkezések hatályukat veszítik, feltéve hogy a [tag] importőr nemzeti joga a csatlakozás időpontjában meghatározza a piactudományi kritériumait. Az a) albekezdés ii) pontjának rendelkezései mindenesetre a csatlakozás időpontját követő [tizenöt] év elteltével hatályukat veszítik. Ezenkívül abban az esetben, ha a Kínai Népköztársaság a WTO-tag importőr nemzeti jogával összhangban bizonyítja, hogy valamely iparágban vagy valamely adott ágazatban piactudományi feltételek állnak fenn, az a) albekezdésnek a nem piactudományi minősülő gazdaságra vonatkozó rendelkezései már nem alkalmazandók erre az iparágra vagy ágazatra.”

Az uniós jog

Az (EU) 2016/1036 rendelet

- 6 Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.) (3) preambulumbekkezdése kimondja:

„[A dömpingellenes megállapodás] szabályai megfelelő és átlátható alkalmazásának biztosítása érdekében a megállapodás nyelvezetének a lehető legteljesebb mértékben meg kell jelennie az uniós jogszabályokban.”

- 7 E rendeletnek „A dömping tényének a megállapítása” címet viselő 2. cikke a (7) bekezdésének a) és b) pontjában, valamint (10) és (11) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(7) a) A nem piacgazdasággal rendelkező országokból származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve az Uniót is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más észszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért az Unióban ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy észszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. A határidőket szintén figyelembe kell venni. Ha mód van rá, olyan, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot kell kiválasztani, amely ugyanazon vizsgálat alá esik.

A vizsgálatban érintett feleket a vizsgálat megindítása után rövid időn belül tájékoztatni kell a kijelölt, piacgazdasággal rendelkező harmadik országról, és tíz nap áll rendelkezésükre észrevételeik megtételére.

b) A Kínai Népköztársaságból, Vietnamból és Kazahsztánból, valamint a vizsgálat megindításának idején WTO-tag, nem piacgazdasággal rendelkező országból származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó/termelő megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó/termelő vagy gyártók/termelők számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni.

[...]

(10) Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló különbségeket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni. A kettős kiigazításokat, különösen az árengedményeket, a kedvezményeket, a kereskedelem szintjét és mennyiségét illetően, minden esetben kerülni kell. Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra:

[...]

(11) A vonatkozó tisztességes összehasonlítást szabályozó rendelkezéseknek megfelelően a dömpingkülönbség meglétét a vizsgálati időszak alatt rendszerint a rendes érték súlyozott átlagának az Unióba irányuló összes exportügylet árainak súlyozott átlagával való összehasonlítása, vagy az egyes rendes értékeknek az Unióba exportált termékek egyes exportáraival való, ügyletenkénti összehasonlítása alapján kell meghatározni. A súlyozott átlag

alapján megállapított rendes értéket azonban az Unióba irányuló összes egyedi exportügylet áraival is össze lehet vetni, ha az exportárok vásárlónként, területenként vagy időszakonként jelentős eltéréseket mutatnak, és ha az e bekezdés első mondatában meghatározott módszerek nem tükrözik a gyakorolt dömping teljes mértékét. Ez a bekezdés nem zárja ki a 17. cikk szerinti mintavételt.”

- 8 E rendeletnek „A kár megállapítása [helyesen: A kár fennállásának megállapítása]” címet viselő 3. cikke a (2), (3), (5) és (6) bekezdésében a következőket írja elő:

„(2) A kár megállapításának [helyesen: A kár fennállása megállapításának] egyértelmű bizonyítékokon és az alábbiak tárgyilagos vizsgálatán kell alapulnia:

- a) a dömpingelt behozatal mennyisége és a dömpingelt behozatalnak az Unió piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatása; és
- b) az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása.

(3) A dömpingelt behozatal mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy az Unión belüli gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozattal történt-e jelentős áralakítás az uniós gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen ismérvek közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

[...]

(5) A dömpingelt behozatalnak az érintett uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásvizsgálatának [helyesen: A dömpingelt behozatalnak a Közösség érintett gazdasági ágazatára gyakorolt hatása vizsgálatának] mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt behozatal vagy támogatás hatásából való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbség tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének és a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; az uniós árakat befolyásoló tényezőket; a pénzforgalomra (*cash-flow*), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, az uniós gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.”

- 9 E rendelet „Vizsgálat” címet viselő 6. cikke a (8) bekezdésében kimondja:

„A 18. cikkben meghatározott körülmények fennálltának kivételével, a lehető legalaposabban meg kell vizsgálni azoknak az információknak a pontosságát, amelyeket az érdekelt felek szolgáltatnak, és amelyeken a ténymegállapítások alapulnak.”

- 10 A 2016/1036 rendelet „Időtartam, felülvizsgálat és visszatérítés” címet viselő 11. cikke a (2) és (9) bekezdésében előírja:

„(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve, ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. A megszűnés felülvizsgálatát a Bizottság kezdeményezésére vagy az uniós gyártók/termelők, illetve a nevükben eljáró személyek kérésére kell megindítani, és az intézkedések a felülvizsgálat ideje alatt hatályban maradnak.

Az intézkedés megszűnésének felülvizsgálatát le kell folytatni, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy az intézkedések megszüntetése valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével fog járni. Ennek a valószínűségére utalhat például a folyamatos dömping és károkozás, vagy az, hogy a kár megszűnése részben vagy teljesen az intézkedéseknek köszönhető, továbbá az exportőrök körülményei vagy a piaci viszonyok is jelezhetik a további kárt okozó dömping valószínűségét.

Az e bekezdés szerinti vizsgálatok elvégzésekor az exportőrök, importőrök, az exportáló ország képviselői és az uniós gyártók/termelők számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben szereplő állításokat kiegészítsék, cáfolják, azokhoz észrevételeket fűzzenek, és a határozat meghozatalában megfelelően figyelembe kell venni minden, a tárgyhoz tartozó és megfelelően dokumentált bizonyítékot, amelyet azzal kapcsolatban nyújtanak be, hogy mennyire valószínű, illetve valószínűtlen, hogy az intézkedések lejárta a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna.

[...]

(9) Változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok vagy visszatérítési vizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve a 2. cikket, és különösen annak (11) és (12) bekezdését, valamint a 17. cikket.”

- 11 E rendelet „Ellenőrző látogatások” címet viselő 16. cikke a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Szükség esetén a Bizottság harmadik országban is folytathat vizsgálatot, feltéve, hogy megszerzi az érintett cégek beleegyezését, értesíti a kérdéses ország kormányának képviselőit, és hogy ez utóbbi a vizsgálatot nem ellenzi. Az érintett cégek beleegyezésének kézhezvétele után a Bizottság értesíti az exportáló ország hatóságait a felkeresendő cégek nevéről és címéről, valamint az egyeztetett időpontokról.”

- 12 Az említett rendeletnek „Az együttműködés hiánya” címet viselő 18. cikke a (4) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A bizonyítékok vagy információk el nem fogadása esetén az azokat szolgáltató felet haladéktalanul értesíteni kell ennek okairól, és lehetőséget kell biztosítani számára, hogy meghatározott határidőn belül további magyarázatokkal szolgáljon. Ha a magyarázatok elégtelennek minősülnek, a bizonyítékok vagy információk visszautasításának okait nyilvánosságra kell hozni, és a közzétett ténymegállapításokban fel kell tüntetni.”

- 13 Ugyanezen rendelet „Nyilvánosságra hozatal” címet viselő 20. cikke a (2) és (4) bekezdésében kimondja:

„(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát [helyesen: végleges tájékoztatást kérhetnek azon lényeges tényekről és megállapításokról], amelyeken a végleges intézkedések bevezetésére vagy a vizsgálat, illetve az eljárás intézkedések alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslatok alapulnak, különös tekintettel minden olyan tények és szempontnak a nyilvánosságra hozatalára [helyesen: tényre és megállapításra vonatkozó tájékoztatásra], amely eltér az átmeneti intézkedések során alkalmazottaktól.

[...]

(4) A végső nyilvánosságra hozatalt [helyesen: tájékoztatást] írásban kell megtenni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, főszabályként legkésőbb a 9. cikkben rögzített eljárás megindítása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs olyan helyzetben, hogy bizonyos tényeket vagy szempontokat [helyesen: megállapításokat] ebben az időszakban nyilvánosságra hozzon [helyesen: közöljön], azokat egy későbbi időpontban a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni.

Az információk nyilvánosságra hozatala [helyesen: A tájékoztatás] nem sértheti [helyesen: akadályozhatja] a Bizottság esetleges későbbi határozatát; ha azonban ez a határozat eltérő tényeken és szempontokon [helyesen: megállapításokon] alapul, e tényeket és szempontokat [helyesen: megállapításokat] a lehető leghamarabb nyilvánosságra kell hozni [helyesen: közölni kell].”

- 14 E rendelet „Záró rendelkezések” címet viselő 22. cikke az a) pontjában előírja:

„Ez a rendelet nem zárja ki a következők alkalmazását:

- a) az Unió és harmadik országok által kötött megállapodásokban lefektetett különleges szabályok”.

A 2018/330 végrehajtási rendelet

- 15 A 2018/330 végrehajtási rendelet, amelyet a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése szerinti hatályvesztési felülvizsgálatot követően fogadtak el, fenntartja azokat a dömpingellenes vámokat, amelyeket eredetileg a Kínai Népköztársaságból származó, egyes varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a

kivetett ideiglenes vám végleges beszédéről szóló, 2011. december 14-i 1331/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelettel (HL 2011. L 336., 6. o.) vetettek ki az egyes varrat nélküli rozsdamentes acélcsővek behozatalára.

A jogvita előzményei

- 16 A jogvita előzményei, amelyek a megtámadott ítélet 1–11. pontjában szerepelnek, a következőképpen foglalhatók össze.
- 17 2011. december 14-én a Tanács elfogadta az 1331/2011 végrehajtási rendeletet, amely többek között 56,9%-os dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból származó és az e rendelet I. mellékletében felsorolt vállalatok – köztük a Zhejiang – által gyártott egyes varrat nélküli rozsdamentes acélcsővek behozatalára.
- 18 2016. december 10-én a Bizottság a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (2) bekezdése alapján hatályvesztési felülvizsgálatot indított, és 2018. március 5-én elfogadta a 2018/330 végrehajtási rendeletet.
- 19 A dömping és a károkozás folytatódása vagy megismétlődése lehetőségének vizsgálata a 2015. október 1. és 2016. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: felülvizsgálati időszak) vonatkozott, míg az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár folytatódásának vagy megismétlődésének valószínűségére vonatkozó értékelés szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2013. január 1-jétől a felülvizsgálati időszak végéig tartó időszakra terjedt ki.
- 20 A felülvizsgálati eljárás keretében két kínai exportáló gyártót – köztük a Zhejianget – választottak ki az exportáló gyártók mintájában való részvételre. A dömping folytatódása vagy megismétlődése valószínűségének elemzése érdekében a Bizottság piacgazdasággal rendelkező harmadik országnak (a továbbiakban: analóg ország) Indiát választotta ki a Kínára vonatkozó rendes érték megállapításához. A rendes értéket egy indiai exportáló gyártó kérdőívre adott válaszai alapján állapították meg. A Bizottság az exportátart a 2016/1036 rendelet 2. cikke (8) bekezdésének megfelelően a mintában szereplő két kínai exportáló gyártónak az első független vevő által ténylegesen kifizetett vagy fizetendő exportárak alapján állapította meg. A Bizottság a hasonló termék egyes típusaihoz tartozó analóg országbeli rendes értékek súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusaihoz tartozó exportárak súlyozott átlagával.
- 21 Az említett vizsgálat eredményeként a Bizottság által kiszámított dömpingkülönbözlet súlyozott átlaga a mintába felvett két kínai exportáló gyártó esetében 25% és 35% között volt. Ebből a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a dömping a felülvizsgálati időszakban folytatódott. A Bizottság másfelől megállapította, hogy a dömpingellenes intézkedések hatályon kívül helyezése nagy valószínűséggel jelentős dömpingelt kínai behozatalhoz vezet. Ezenkívül a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az uniós gazdasági ágazatot a felülvizsgálati időszak alatt jelentős kár érte, és hogy a dömpingellenes intézkedések hatályon kívül helyezése minden valószínűség szerint az uniós gazdasági ágazat árai alá kínáló árakon érkező kínai dömpingelt behozatal jelentős megnövekedésével járna.
- 22 Az említett megállapítások alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az 1331/2011 végrehajtási rendelettel bevezetett dömpingellenes intézkedéseket fenn kell tartani. Következésképpen a 2018/330 végrehajtási rendelet az 1331/2011 végrehajtási rendeletben megállapítottakkal azonos mértékű dömpingellenes vámot vet ki.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 23 A Törvényszék Hivatalához 2018. május 16-án benyújtott keresetlevelével a Zhejiang keresetet indított a 2018/330 rendelet őt érintő részében történő megsemmisítése iránt.
- 24 E kereset alátámasztása érdekében a Zhejiang öt jogalapra hivatkozott, amelyek közül az első a védelemhez való jogának megsértésén, a második az indokolás hiányán, valamint az analóg ország módszerének alkalmazásából és az analóg ország kiválasztásából fakadó nyilvánvaló értékelési hibákon, a harmadik az érintett termékek téves termékkódok (NCP) alá sorolásából fakadó nyilvánvaló értékelési hibákon, a negyedik a tekintetében kiszámított dömpingkülönbözet megállapításával összefüggésben elkövetett nyilvánvaló értékelési hibákon, az ötödik pedig a kár megvalósulásának és a károkozás megismétlődése valószínűségének a megállapítása tekintetében elkövetett nyilvánvaló értékelési hibákon, valamint az ok-okozati összefüggés fennállása igazolásának a Bizottság részéről való elmaradásán alapult.
- 25 A Törvényszék a megtámadott ítélettel teljes egészében elutasította az említett keresetet.
- 26 Először is, a Törvényszék az első jogalapot mint megalapozatlant elutasította.
- 27 E jogalap első részét illetően, amely a Zhejiang érdekeinek védelme szempontjából hasznos, a megtámadott ítélet 90–131. pontjában vizsgált információk közlésének elmulasztásán alapul, a Törvényszék elemezte a Bizottság által a dömpingkülönbözet megállapításával összefüggésben lefolytatott eljárást. Ezen eljárás valamennyi szakaszát elemezve megállapította, hogy a Bizottság tájékoztatást adott a Zhejiang részére azon lényeges tényekről és megállapításokról, amelyek alapján a végleges dömpingellenes vámok kivetésére sor került, és hogy a Zhejiang e tekintetben megfelelően kifejtette álláspontját. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a Bizottság a megfelelő módszert alkalmazta a dömpingkülönbözet megállapításához.
- 28 Az első jogalaphoz az indiai exportáló gyártó adatai ellenőrzésének hiányára alapított, a megtámadott ítélet 132–145. pontjában vizsgált második részét illetően a Törvényszék azt elemezte, hogy a Bizottság hibát követett-e el, amikor nem ellenőrizte az indiai exportáló gyártó által szolgáltatott információkat és az egyéb releváns információkat. A Törvényszék megjegyezte egyrészt, hogy az indiai exportáló gyártónál tett ellenőrző látogatás elmaradásának az volt az oka, hogy ez utóbbi nem volt hajlandó alávetni magát e látogatásnak, és hogy a 2016/1036 rendelet 16. cikkének (2) bekezdésére tekintettel ily módon nem róható fel a Bizottságnak, hogy nem ellenőrizte ezen exportáló gyártó adatait, másrészt pedig, hogy a Zhejiang teljes mértékben tisztában volt azzal, hogy az említett exportáló gyártó megtagadta a helyszíni ellenőrző látogatást. A válasz szakaszában felhozott azon kifogást illetően, amely azon alapult, hogy a Bizottság nem zárta ki az indiai exportáló gyártó adatait, miután elismerte, hogy ez utóbbi megszakította az együttműködést, a Törvényszék megállapította, hogy e kifogást azzal az indokkal, hogy azt a keresetlevelben nem hozták fel, mint elfogadhatatlant, és mindenestre mivel semmi nem engedett arra következtetni, hogy a Bizottság a 2016/1036 rendelet 18. cikkének (6) bekezdése alapján köteles lett volna az adatok figyelmen kívül hagyására, mint megalapozatlant el kell utasítani. Ezenkívül a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság figyelembe vette a Zhejiang által felhozott azon érveket, amelyek a termelési módszerek tekintetében fennálló eltérésekhez, valamint a katonai célú és nukleáris termékeknek a dömpingkülönbözet kiszámításába való lehetséges belefoglalásához kapcsolódó költségekben mutatkozó különbség fennállására vonatkoznak, azonban azok indokolással való elutasítása mellett döntött.
- 29 Másodsor, a Törvényszék a második jogalapot mint megalapozatlant elutasította.

- 30 A második jogalapnak a 2016/1036 rendelet 22. cikke a) pontja és a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv 15. cikke a) és d) pontja megsértésére alapított, a megtámadott ítélet 155–162. pontjában vizsgált első részét illetően a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a 2016/1036 rendelet jogszerűségének vitatása érdekében nem lehet e jegyzőkönyvre hivatkozni, és hogy a 2016/1036 rendelet 22. cikke a) pontjának állítólagos megsértését szintén el kell utasítani. Ami az említett jogalapnak a nyilvánvaló értékelési hibára és a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének megsértésére alapított, a megtámadott ítélet 163–178. pontjában vizsgált második részét illeti, azt a Törvényszék mint megalapozatlant elutasította. Ami a második jogalapnak az indokolási kötelezettség megsértésére alapított, a megtámadott ítélet 179–182. pontjában vizsgált harmadik részét illeti, azt a Törvényszék mint megalapozatlant szintén elutasította.
- 31 Harmadszor, a Törvényszék a kereset harmadik jogalapját mint megalapozatlant elutasította.
- 32 A harmadik jogalap első részét illetően, amely a termelési módszerek különbségeinek a termékkódok meghatározása során való figyelmen kívül hagyásán alapul, és amelyet a megtámadott ítélet 193–203. pontjában vizsgáltak, a Törvényszék elemezte a termékkódonkénti összehasonlítási módszert, valamint a Zhejiang által annak bizonyítása érdekében előterjesztett érveket, hogy a gyártásban mutatkozó különbségeknek befolyással kell lenniük az érintett terméktípusok azonosságára vagy hasonlóságára, és megállapította, hogy a Zhejiang ezen érvek kimondására szorítkozott, anélkül hogy azokat részletes információkkal támasztotta volna alá. E jogalap második részét illetően, amely a termékek felhasználásában mutatkozó különbségeknek a termékkódok meghatározása során való figyelmen kívül hagyásán alapul, és amelyet a megtámadott ítélet 204–210. pontjában vizsgáltak, a Törvényszék a Zhejiang által a katonai célú és nukleáris termékek termékkódok alá való esetleges besorolására vonatkozóan előterjesztett érvét elemezte, és megállapította, hogy a Bizottság által a jelen ügyben elfogadott kódok alá való besorolás nem alapult nyilvánvaló értékelési hibán. Ami e jogalapnak a termékkódok besorolása tekintetében ismert hiányosságok Bizottság általi indokolatlan elutasítására alapított, a megtámadott ítélet 211–215. pontjában vizsgált harmadik részét illeti, azt a Törvényszék mint megalapozatlant elutasította.
- 33 Negyedszer, a Törvényszék a megtámadott ítélet 229–259. pontjában a kereset negyedik jogalapját mint megalapozatlant elutasította azzal az indokkal, hogy a Zhejiang nem tudta bizonyítani, hogy a Bizottság a dömpingkülönbözet megállapítása során nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el.
- 34 Ötödször, a Törvényszék a kereset ötödik jogalapját mint megalapozatlant elutasította. E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 262–271. pontjában megállapította, hogy a Zhejiang nem tudta bizonyítani, hogy a Bizottság hibát követett el egyrészt annak megállapításakor, hogy a kínai behozatal kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, másrészt pedig az indiai behozatallal szemben való dömpingellenes vizsgálat megindításának elmulasztásakor.

A felek Bíróság előtti kérelmei

- 35 A Zhejiang azt kéri, hogy a Bíróság:
- – elsődlegesen:

- – teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - adjon helyt a Törvényszék előtti keresetében előterjesztett kérelmeinek, és semmisítse meg a 2018/330 végrehajtási rendeletet a fellebbezőre vonatkozó részében az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének megfelelően, és
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére, vagy
- másodlagosan:
- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy az határozzon az előtte a Zhejiang által felhozott jogalapokról, és
 - a költségekről jelenleg ne határozzon.

36 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- – utasítsa el a fellebbezést mint megalapozatlant, és
- a Zhejiangot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

Az első jogalapról

A felek érvelése

- 37 Első jogalapjával a Zhejiang arra hivatkozik, hogy a Törvényszék egyrészt a megtámadott ítélet 116., 117., 118., 125., 126., 127., 131. és 139. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben arra a megállapításra jutott, hogy a Bizottság megfelelő időben felajánlotta a számára az összes lényeges tény és megfontolás közlését. Másrészt e téves jogalkalmazás miatt a Törvényszék a megtámadott ítélet 91., 119., 125. és 126. pontjában továbbá elferdítette a tényeket, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a Zhejiang által gyártott „béléscső és termelőcső olaj- vagy gázfűráshoz” típusú varrat nélküli rozsdamentes acélcsővek rendes értéke az indiai exportáló gyártó által bejelentett termékkódok alapján került megállapításra.
- 38 A Zhejiang e tekintetben azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte és alkalmazta a 2016/1036 rendelet 20. cikkének (2) és (4) bekezdését, ennélfogva pedig tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Bizottság megfelelő időben közölte vele az összes lényeges tényt és megfontolást. A Zhejiang előadja, hogy a 2016/1036 rendelet 20. cikkének (2) és (4) bekezdése megköveteli a releváns információk érdekelt felek előtt történő megfelelő nyilvánosságra hozatalát, anélkül hogy a bizonyítási terhet valamelyik félre hárítaná, és e nyilvánosságra hozatal megfelelő időben történő végrehajtását.

- 39 Ezenkívül a Zhejiang szerint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a nyilvánosságra hozatal megfelelőnek minősítése szempontjából az információk minősége, nem pedig a dömpingellenes vizsgálat során az érdekelt felek számára biztosított nyilvánosságra hozatalok és meghallgatási lehetőségek száma bír jelentőséggel. Hozzáteszi, hogy a WTO fellebbezési testületének ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az információknak az uniós intézmények általi nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban már megállapításra került, hogy az elégtelen.
- 40 Először is, bár a Zhejiang nem vitatja a vele nem közölt, a megtámadott ítélet 95. pontjában ismertetett információk listáját, úgy véli, hogy ellentétben a Törvényszék által a megtámadott ítélet 116. pontjában megállapítottakkal, nem érhető számára a Bizottság által az analóg ország belső piacán értékesített olyan terméktípusok rendes értékének kiszámításához használt módszer, amelyek azonosak vagy összehasonlíthatók voltak a Kína által az Unióba történő kivitelre értékesített terméktípusokkal, és különösen azon exportált terméktípusok esetében, amelyekhez az analóg országban nem tartozott belföldi értékesítés. E tekintetben előadja, hogy a Bizottság azzal az indokkal tagadta meg az indiai gyártók, az Egyesült Államok és az Unió termékkódjainak nyilvánosságra hozatalát, hogy bizalmas információkról van szó, miközben a WTO szerint az ilyen információk nem bizalmasak.
- 41 Másodszor, a Zhejiang úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 118. pontjában megállapította, hogy függetlenül az adott terméktípushoz leginkább hasonló terméktípus azon exportált terméktípusok rendes értékének megállapítása érdekében való meghatározásától, amelyekhez az analóg országban nem tartozott belföldi értékesítés, a rendes érték ilyen megállapítása nem tekinthető tévesnek, mivel e rendes érték kiigazítása érdekében megfelelő együttthatókat alkalmaztak.
- 42 Harmadszor, a Zhejiang vitatja a Törvényszék azon megállapításait, amelyek szerint nem terjesztett a Bizottság elé alternatív számítási módszerre vonatkozó javaslatokat, hanem pusztán állításokat és feltételezéseket fogalmazott meg. Egyrészt a Zhejiang emlékeztet arra, hogy a megfelelőbb termékkód fennállásának bizonyítása nem terhelhető a felülvizsgálati eljárásban részt vevő felekre, másrészt pedig azt állítja, hogy a termékkódokat tartalmazó lista nyilvánosságra hozatalának hiányában nem volt lehetősége arra, hogy az árak összehasonlításához szükséges kiigazításokkal összefüggésben jobb javaslatokat terjesszen a Bizottság elé.
- 43 Negyedszer, a Zhejiang előadja, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket, amennyiben a megtámadott ítélet 91., 118. és 126. pontjában úgy hivatkozott az analóg ország hat termékkódjára, mintha azokat az indiai exportáló gyártó szolgáltatta volna. Márpedig egyrészt nem képezi vita tárgyát, hogy ezen exportáló gyártó nem gyárt ilyen termékeket, másrészt a Törvényszék a megtámadott ítélet 125. pontjában ellentmondásba kerül önmagával, amikor azt állítja, hogy az említett termékek rendes értékét az uniós gyártóknak a legközelebbi terméktípusra vonatkozó adatai alapján határozták meg.
- 44 Ötödször, a Zhejiang úgy véli, hogy az indiai exportáló gyártótól származó információk Bizottság általi ellenőrzésének elmaradása ahhoz vezetett, hogy ez utóbbi a dömpingellenes kérdőívében olyan termékkódot jelenthetett be, amelyet nem gyárt és nem értékesít. Ezenkívül a Zhejiang úgy véli, hogy a Bizottság által az „uniós gyártók adataira” tett hivatkozás nem minősül a releváns tények és megfontolások megfelelő nyilvánosságra hozatalának. Így a Zhejiang megállapítja, hogy mivel a Bizottság azt megelőzően, hogy az eladási árakat a 2016/1036 rendelet 2. cikke szerinti dömping fennállásának meghatározása céljából alkalmazza, köteles a „szokásos kereskedelmi

forgalom” kritériumának az alkalmazására, jogilag téves a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 127. pontjában tett azon megállapítása, amely szerint a Bizottság nem volt köteles e kritérium alkalmazására.

- 45 Hatodszor, a Zhejiang úgy véli, hogy az a körülmény, hogy a Bizottság nem közölte vele a dömpingkülönbséget érintő valamennyi lényeges tény és megfontolást, azzal is magyarázható, hogy az indiai exportáló gyártó megszakította az együttműködést, és megtagadta, hogy az általa a Bizottságnak szolgáltatott adatok ellenőrzése érdekében vizsgálatnak vesse alá magát. Egyrészt, jöllehet a Zhejiang azt állítja, hogy tájékoztatták arról, hogy ezen exportáló gyártó megtagadta a helyszíni ellenőrző látogatást, azzal érvel, hogy a Bizottság 2018. szeptember 11-i védekezésének benyújtásáig nem volt tudomása arról, hogy ez utóbbi exportáló gyártó nem működött együtt. Másrészt úgy véli, hogy a Bizottságnak az együttműködés hiányát a 2016/1036 rendelet 18. cikke alapján kellett volna értékelnie, amely lehetővé teszi számára, hogy figyelmen kívül hagyja a nem együttműködő felek által szolgáltatott információkat, és hogy a rendelkezésre álló legjobb információkra támaszkodjon annak érdekében, hogy ne sértse a védelemhez való jogát. Mivel a Bizottság védekezésének benyújtásáig a Zhejiang előtt nem volt ismert az exportáló gyártó együttműködésének hiánya, úgy véli, hogy nem hozott fel új jogalapot, amint azt a Törvényszék tévesen megállapította.
- 46 A Bizottság vitatja az első fellebbezési jogalap megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

- 47 Mindenekelőtt először is emlékeztetni kell arra, hogy a közös kereskedelempolitika, és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a vitatott módszer végrehajtásához kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, ezen tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Továbbá az uniós intézményeknek a tájékoztatási kötelezettségük teljesítése során az elvárt gondossággal kell eljárniuk, arra törekedve, hogy – amennyiben az üzleti titkok védelme továbbra is biztosított marad – az érintett vállalkozásoknak az érdekeik védelme szempontjából hasznos információkat nyújtsanak, és megválasztva – adott esetben hivatalból – az ilyen közlés megfelelő módjait. A közigazgatási eljárás során mindenestre az érintett vállalkozások számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kifejtsek álláspontjukat a tényállás és a hivatkozott körülmények valószerűségéről és relevanciájáról, valamint a Bizottság által a dömpingmagatartás fennállására és az abból eredő kárra vonatkozó állításának alátámasztására felhasznált bizonyítékokról (2000. október 3-i Industrie des Poudres Spheriques kontra Tanács ítélet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 99. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 49 Végül, jöllehet a felperes nem kötelezhető annak bizonyítására, hogy a Bizottság határozata a szóban forgó eljárási szabálytalanság hiányában eltérő lett volna, hanem csak azt kell bizonyítania, hogy ez a lehetőség nem zárható ki teljes mértékben, mivel e fél az eljárási szabálytalanság hiányában jobban tudta volna biztosítani a védelmét, a védelemhez való joggal kapcsolatos szabálytalanság fennállása csak abban az esetben vezethet a szóban forgó jogi aktus megsemmisítéséhez, ha fennáll annak a lehetősége, hogy e szabálytalanság miatt a közigazgatási

eljárás más eredménnyel zárulhatott volna, és az így ténylegesen érintette a védelemhez való jogot (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78. és 79. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 50 Az első jogalapot ezen ítélkezési gyakorlatra tekintettel kell megvizsgálni.
- 51 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Törvényszék először is a megtámadott ítélet 80–88. pontjában emlékeztetett a releváns uniós jogi rendelkezésekre, valamint a védelemhez való jogra vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlatra.
- 52 Másodsor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 91–94. pontjában elemezte a Bizottság által a Zhejiang dömpingkülönbözetének kiszámításához használt módszert. Ily módon a Törvényszék egyrészt a megtámadott ítélet 95–109. pontjában emlékeztetett a Bizottság és a Zhejiang közötti információcserére, másrészt pedig a megtámadott ítélet 110–115. pontjában a Bizottság által a Zhejiang részére adott magyarázatokra.
- 53 Harmadszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 117. pontjában megállapította, hogy a Zhejiang által felhozott kifogások nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a Bizottság megsértette az összes lényeges tény és megfontolás megfelelő időben történő közlésére vonatkozó kötelezettségét. A Törvényszék a megtámadott ítélet 118–130. pontjában megvizsgálta ezeket a kifogásokat, megindokolva azon okokat, amelyek miatt azokat el kell utasítani.
- 54 E tekintetben először is a Zhejiang azon kifogását illetően, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy eleget tettek a 2016/1036 rendelet 20. cikkének (2) és (4) bekezdésében előírt kötelezettségnek, miközben az indiai, egyesült államokbeli és uniós gyártók termékkódjainak teljes listája nem került átadásra, meg kell állapítani, hogy a Zhejiang nem bizonyította, hogy a Bíróságnak a megtámadott ítélet 85. és 86. pontjában hivatkozott, bizalmas adatok védelmére vonatkozó ítélkezési gyakorlata mennyiben került tévesen értelmezésre vagy alkalmazásra.
- 55 A Zhejiang ugyanis a Törvényszék által levont következtetés kifogásolására szorítkozik, anélkül azonban, hogy bizonyítaná, hogy ez utóbbi megsértette a jelen ítélet 48. pontjában hivatkozott azon ítélkezési gyakorlatot, amely szerint az uniós intézményeknek a tájékoztatási kötelezettségük teljesítése során az elvárt gondossággal kell eljárniuk, arra törekedve, hogy az érintett vállalkozások részére – amennyiben az üzleti titkok védelme továbbra is biztosított marad – az érdekeik védelme szempontjából hasznos információkat nyújtsanak, és megválasztva – adott esetben hivatalból – az ilyen közlés megfelelő módjait.
- 56 Márpedig ezzel a Zhejiang valójában azt kéri, hogy a Bíróság a tények és bizonyítékok Törvényszék általi értékelését a sajátjával helyettesítse, így e kifogás az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően elfogadhatatlan (lásd ebben az értelemben: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 160. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Egyébiránt a Zhejiangnak nem sikerült a jelen ítélet 49. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat által megkövetelt módon bizonyítania a közigazgatási eljárás során elkövetett olyan eljárási szabálytalanság Törvényszék részéről való megállapításának elmulasztását, amelynek folytán az említett eljárás más eredménnyel zárulhatott volna, és az így ténylegesen érintette volna a védelemhez való jogát.

- 58 Másodszor, meg kell jegyezni, hogy a Zhejiang azon kifogása, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 118. pontjában megállapította, hogy függetlenül az adott terméktípushoz leginkább hasonló terméktípus azon exportált terméktípusok rendes értékének megállapítása érdekében való meghatározásától, amelyekhez az analóg országban nem tartozott belföldi értékesítés, a rendes érték ilyen megállapítása nem tekinthető tévesnek, mivel e rendes érték kiigazítása érdekében megfelelő szorzókat alkalmaztak, ezen ítélet téves olvasatán alapul.
- 59 A Törvényszék ugyanis a megtámadott ítélet 110. pontjában megállapította, hogy a Zhejiangot értéktartományok formájában tájékoztatták az Unióba exportálnak megfelelő minden termékkód rendes értékéről, az Unióba exportált minden termékkód dömpingkülönbözetről, az uniós és az Egyesült Államok gyártóinak azon adatain alapuló szorzókról, amelyeket az ilyen meg nem feleltethető termékkódok rendes értékének meghatározásához használtak, valamint egy példát arról, hogy ezeket a szorzókat milyen módon alkalmazták. A Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy ezek az adatok elegendőek voltak e meg nem feleltethető termékkódok dömpingkülönbözeteinek meghatározásához, anélkül hogy bizalmas adatok nyilvánosságra hozatalára lett volna szükség.
- 60 A Törvényszék a megtámadott ítélet 118. pontjában másodlagosan állapította meg egyrészt, hogy a Zhejiang nem támasztotta alá állításait, másrészt pedig azt, hogy még ha a Bizottság hibát is követett volna el az adott terméktípushoz leginkább hasonló terméktípus meghatározása során, ez nem jelenti azt, hogy a rendes érték meghatározása téves volt, mivel a szóban forgó termék rendes értékének kiigazítása érdekében megfelelő szorzókat alkalmaztak.
- 61 E körülmények között nem állapítható meg, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 118. pontjában tévesen alkalmazta a jogot.
- 62 Harmadszor, a Zhejiang azon érve, amely szerint a Törvényszék a megfelelőbb termékkód fennállásának bizonyításával összefüggésben oly módon fordította meg a bizonyítási terhet, hogy a termékkódokat tartalmazó lista nyilvánosságra hozatalának hiányában a Zhejiangnak nem volt lehetősége arra, hogy az árak összehasonlításához szükséges kiigazításokkal összefüggésben jobb javaslatokat terjesszen a Bizottság elé, nem fogadható el.
- 63 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a végleges dömpingellenes vám Bizottság általi megállapítása nem jelenti azt, hogy az uniós bíróságok előtt e dömpingellenes vám vitására irányulóan indított eljárás ne lenne kontradiktórius. Az imperatív jogalapok kivételével, amelyeket – mint például a szóban forgó jogi aktus indokolásának hiányát – a bíróságnak hivatalból kell megvizsgálnia, a felperesnek kell felhoznia az ezen jogi aktussal szembeni jogalapokat, és neki kell bizonyítékokat előterjesztenie e jogalapok alátámasztása érdekében (lásd ebben az értelemben: 2017. február 16-i Hansen & Rosenthal és H&R Wax Company Vertrieb kontra Bizottság ítélet, C-90/15 P, nem tették közzé, EU:C:2017:123, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Ennélfogva nem tekinthető úgy, hogy a Törvényszék a megfelelőbb termékkód fennállásának bizonyításával összefüggésben megfordította volna a bizonyítási terhet.
- 65 Negyedszer, el kell utasítani a Zhejiang azon kifogását, amely szerint a Törvényszék elferdítette a tényeket, amennyiben egyrészt a megtámadott ítélet 91., 118. és 126. pontjában úgy hivatkozott az analóg ország hat termékkódjára, mintha azokat az indiai exportáló gyártó szolgáltatta volna,

miközben ez utóbbi nem gyárt ilyen termékeket, másrészt pedig a megtámadott ítélet 125. pontjában azt állította, hogy e termékek rendes értékét az uniós gyártóknak a legközelebbi terméktípusra vonatkozó adatai alapján határozták meg.

- 66 Egyrészt emlékeztetni kell arra, hogy a tények feltételezett elferdítésének nyilvánvalóan ki kell tűnnie az aktában szereplő iratokból anélkül, hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 117. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 Másrészt, ha a fellebbező a bizonyítékok Törvényszék általi elferdítésére hivatkozik, akkor pontosan meg kell jelölnie az e bíróság által állítólagosan elferdített bizonyítékokat, és bizonyítania kell azokat az értékelési hibákat, amelyek megítélése szerint a Törvényszéket ehhez az elferdítéshez vezették (lásd ebben az értelemben: 2010. június 17-i Lafarge kontra Bizottság ítélet, C-413/08 P, EU:C:2010:346, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 E tekintetben a Zhejiang állításával ellentétben a Törvényszék nem állapította meg, hogy az analóg ország valamennyi termékkódját az indiai exportáló gyártó szolgáltatta. A Törvényszék ugyanis a megtámadott ítélet 91–126. pontjában megállapította, hogy ezen exportáló gyártó nem értékesítette az analóg ország hat termékkódját, és hogy a Bizottság az uniós gyártók által értékesített legközelebb terméktípusokat használta, és e terméktípusokra az uniós és az egyesült államokbeli gyártók termelési költségei alapján a megfelelő szorzókat alkalmazta.
- 69 Ötödször, nyilvánvalóan megalapozatlannak kell tekinteni a Zhejiang azon kifogását, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 127. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben nem állapította meg, hogy a Bizottság köteles volt a „szokásos kereskedelmi forgalom” kritériumának az alkalmazására, mielőtt az eladási árakat a 2016/1036 rendelet 2. cikke szerinti dömping fennállásának meghatározása céljából alkalmazta.
- 70 E tekintetben egyrészt meg kell állapítani, hogy a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy az uniós gyártók által teljesített értékesítések nyereségességének és reprezentativitásának a 2016/1036 rendelet 2. cikke (4) bekezdésében és 2. cikke (2) bekezdésében megkövetelt vizsgálata alkalmazandó a hazai felhasználásra szánt hasonló termék értékesítésére, ha azokat a rendes érték meghatározására használják fel. Másrészt a Törvényszék úgy ítélte meg, anélkül hogy tévesen alkalmazta volna a jogot, hogy nem ez a helyzet áll fenn abban az esetben, ha az indiai exportáló gyártó által nem értékesített terméktípusokra vonatkozó rendes értéket e rendelet 2. cikke (3) és (7) bekezdésének megfelelően képezték.
- 71 Hatodszor, nem lehet helyt adni a Zhejiang azon kifogásának, amely az indiai exportáló gyártó együttműködésének hiányára, valamint arra vonatkozik, hogy a Bizottság nem folytatott le helyszíni ellenőrző látogatást, és nem vont le következtetéseket abból, hogy ezen exportáló gyártó megtagadta az együttműködést.
- 72 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 135–138. pontjában megállapította egyrészt, hogy a harmadik országokban végzett vizsgálatok az érintett vállalkozások beleegyezésétől függenek, amit a jelen ügyben az indiai exportáló gyártó megtagadott, és hogy a Zhejiang értesült e megtagadásról. Másrészt a Törvényszék az említett ítélet 139. pontjában megállapította, hogy késedelmesen hivatkoztak a 2016/1036 rendelet 18. cikkének

(6) bekezdésére, és hogy mindenesetre e rendelkezésből nem lehet arra következtetni, hogy a Bizottság köteles lett volna figyelmen kívül hagyni az indiai exportáló gyártó által szolgáltatott adatokat.

- 73 Ezáltal a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot. Egyrészt ugyanis a 2016/1036 rendelet 16. cikkének (2) bekezdéséből kifejezetten kitűnik, hogy azon vizsgálatokhoz, amelyeket a Bizottság harmadik országokban folytathat le, az érintett vállalkozások beleegyezése szükséges. Másrészt nem róható fel a Törvényszéknek, hogy azt állapította meg, hogy a 2016/1036 rendelet 18. cikkének (6) bekezdése nem releváns, mivel e rendelkezésből nem lehet arra következtetni, hogy a Bizottság az együttműködés megtagadása miatt köteles lett volna figyelmen kívül hagyni az indiai exportáló gyártó által szolgáltatott adatokat.
- 74 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az első fellebbezési jogalapot mint részben nyilvánvalóan elfogadhatatlant, részben pedig nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvelése

- 75 Második jogalapjával a Zhejiang egyrészt azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének megfelelően elfogadott uniós jogi aktusok jogszerűségét nem lehet a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvre tekintettel vitatni. Másodlagosan a Zhejiang úgy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (7) bekezdése az e rendelet 2. cikkének (1) és (6) bekezdése alóli kivételt képez. Másrészt a Zhejiang előadja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 154. és azt követő pontjaiban nem bírálta el az indiai exportáló gyártó által a Bizottságnak szolgáltatott pontatlan információkra vonatkozó érvét, jóllehet az ezen ítélet 150. pontjában megfelelően kifejtésre került.
- 76 E tekintetben a Zhejiang arra hivatkozik, hogy a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv 15. cikkének a) és d) pontja 2016. december 11-én hatályát veszítette, így a Kínai Népköztársaságra ezen időponttól kezdve nem alkalmazandók az „analóg ország” szabályai. Márpedig a jelen ügyben a Bizottság eljárásának megindításáról szóló értesítés 2016. december 12-én lépett hatályba, anélkül hogy ezen intézmény állást foglalt volna az említett jegyzőkönyvben előírt határidő lejártának hatásairól. A Zhejiang úgy véli, hogy a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvben előírt átmeneti időszak lejártától kezdve az Uniónak főszabály szerint a kínai belföldi piac termelési költségeit és árait kell felhasználnia a rendes érték kínai exportáló gyártók esetében való meghatározásához. Így a Zhejiang szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 159. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben megállapította, hogy a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (7) bekezdése az uniós jogalkotó arra irányuló szándékát fejezi ki, hogy e területen a Kínai Népköztársaság WTO-hoz való csatlakozását követően is az uniós jogrendnek megfelelő megközelítést alkalmazzon.
- 77 Ami az uniós jogi aktusoknak a WTO jogára tekintettel történő felülvizsgálatát illeti, a Zhejiang úgy véli, hogy a jelen ügyben teljesül az 1991. május 7-i Nakajima kontra Tanács ítéletben (C-69/89, EU:C:1991:186) előírt és a megtámadott ítélet 157. pontjában kifejtett első kivétel. E tekintetben a Zhejiang előadja, hogy a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (7) bekezdése kivételt képez a dömping meghatározására vonatkozó alapvető szabályok alól, és jóllehet e rendelkezés

nem hivatkozik a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvre, azt az uniós joggal összhangban kell értelmezni. Ezenkívül az említett kivétel e jegyzőkönyv lejártát követően nem alkalmazható a Kínából származó behozatalokra, így az említett jegyzőkönyv lejáratának időpontjától kezdve a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdésében foglalt alapvető szabályokat kell alkalmazni e behozatalokra. A Zhejiang arra a következtetésre jut, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 159–162. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben úgy ítélte meg, hogy az említett első kivétel a jelen ügyben nem alkalmazandó.

- 78 Másodlagosan a Zhejiang arra hivatkozik, hogy a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (7) bekezdése az e rendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdésében és a dömpingellenes megállapodás 2. cikkének megfelelő rendelkezéseiben megengedett kivételt képez, amelyet kifejezetten a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv alkalmazása tesz lehetővé, és csak annyiban, amennyiben az hatályban marad. Ily módon úgy véli, hogy a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (7) bekezdése egy harmadik kivételt képez az állandó ítélkezési gyakorlat alól, amely szerint a WTO-t létrehozó egyezmény, valamint az ezen egyezmény 1–3. mellékletében felsorolt megállapodások főszabály szerint nem szerepelnek azon jogi normák között, amelyek tekintetében az uniós intézmények aktusainak jogszerűsége felülvizsgálható. Úgy véli továbbá, hogy a Bizottság megsértette e rendelet 22. cikkének a) pontját, valamint e jegyzőkönyvet, a dömpingellenes megállapodás 2.1 és 2.2. cikkét, továbbá az 1994. évi GATT VI. cikkét.
- 79 A Zhejiang kifogásolja az indokolás Bíróság részéről történő megváltoztatását, és úgy véli, hogy a Bizottság érvelése jogilag téves. E tekintetben előadja, hogy az Uniót több éve kötelezték a dömpingellenes megállapodás rendelkezései, amikor 2018 szeptemberében benyújtották a szóban forgó dömpingellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálatára irányuló kérelmet. A felperes a dömpingellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálati eljárásával összefüggésben több olyan példára hivatkozik, amelyeket olyan kérelmek alapján indítottak meg, amelyeket 2016. december 11-ét követően terjesztettek a Bizottság elé, amely utóbbi ezek keretében továbbra is alkalmazta a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (7) bekezdését.
- 80 A Zhejiang továbbá hozzáteszi, hogy a Törvényszék nem szolgált válasszal az India analóg országgént történő kiválasztására és az indiai exportáló gyártó által szolgáltatott információk pontatlanságaira vonatkozó, a megtámadott ítélet 151 pontjában összefoglalt érvére.
- 81 A Bizottság elsődlegesen úgy ítéli meg, hogy a második fellebbezési jogalap nyilvánvalóan megalapozatlan, másodlagosan pedig úgy véli, hogy ha a Bíróság helyt adna a második jogalaphoz, akkor meg kellene változtatnia az indokolást, mivel a Zhejiang érvelésének semmiképp nem lehet helyt adni.
- 82 E tekintetben a Bizottság előadja, hogy a Zhejiang érvelése a WTO releváns szabályainak időbeli hatályára vonatkozó téves előfeltevésen alapul. A Bizottság azt állítja, hogy a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv 15. szakasza a) pontja ii. alpontja alkalmazásának megszűnését követő valamennyi WTO-szabály kizárólag azon panaszokon alapuló vizsgálatokra alkalmazandó, amelyeket 2016. december 11-ét, vagyis e megszűnés időpontját követően nyújtottak be. Márpedig a Bizottság a szóban forgó dömpingellenes intézkedések hatályvesztési felülvizsgálati eljárását 2016. december 10-én egy 2011. szeptember 8-én benyújtott kérelem alapján indította meg. E tekintetben a dömpingellenes megállapodás 18.3. cikkéből egyértelműen kitűnik, hogy az alkalmazandó jog meghatározásához a kérelem kézhezvételének időpontját kell figyelembe venni.

A Bíróság álláspontja

- 83 Ami a WTO-t létrehozó egyezményt, valamint az ezen egyezmény 1–3. mellékletében szereplő megállapodásokat illeti, az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy azok – jellegükre és szerkezetükre tekintettel – főszabály szerint nem szerepelnek azon jogi normák között, amelyek tekintetében az uniós intézmények jogi aktusainak jogszerűsége felülvizsgálható (2018. október 18-i Rotho Blaas ítélet, C-207/17, EU:C:2018:840, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 84 E vonatkozásban a Bíróság kiemelte különösen, hogy annak elfogadása, hogy az uniós jognak a WTO szabályaival való összhangja biztosítása közvetlenül az uniós bíróságra hárul, megfosztaná az Unió jogalkotó vagy végrehajtó szerveit attól a mozgástértől, amellyel az Unió kereskedelmi partnereinek hasonló szervei rendelkeznek. Nem vitatott ugyanis, hogy a megállapodások bizonyos szerződő felei, köztük az Unió kereskedelmi szempontból legjelentősebb partnerei, a fenti pontban hivatkozott megállapodások tárgya és célja alapján éppen arra a következtetésre jutottak, hogy e megállapodások nem tartoznak azon jogi normák közé, amelyek alapulvételével bíróságaik a belső jogszabályaik jogszerűségét felülvizsgálják. A viszonyosság ilyen hiánya – ha elfogadják – azzal a kockázattal járna, hogy kiegyensúlyozatlanná válna a WTO-szabályok alkalmazása (2018. október 18-i Rotho Blaas ítélet, C-207/17, EU:C:2018:840, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 85 Kizárólag két kivételes helyzetben, amelyek az uniós jogalkotó azon szándékához kapcsolódnak, hogy ő maga korlátozza a WTO-szabályok alkalmazására vonatkozó saját mozgásterét, ismerte el a Bíróság, hogy az uniós bíróságra hárul adott esetben valamely uniós jogi aktus, illetve a végrehajtása céljából hozott aktusok jogszerűségének a WTO-megállapodásokra vagy a DSB-nek az e megállapodások megsértését megállapító határozataira tekintettel történő felülvizsgálata (2018. október 18-i Rotho Blaas ítélet, C-207/17 P, EU:C:2015:840, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 86 Először is arról az esetről van szó, amelyben az Unió a jelen ítélet 83. pontjában hivatkozott megállapodások keretében vállalt valamely különös kötelezettséget szándékozott teljesíteni, másodsor pedig amelyben a szóban forgó uniós aktus kifejezetten utal e megállapodások meghatározott rendelkezéseire (2018. október 18-i Rotho Blaas ítélet, C-21/17 P, EU:C:2015:840, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 87 E szempontokra tekintettel kell tehát a jelen ügyben megállapítani, hogy a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének érvényessége vizsgálható-e a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvre figyelemmel.
- 88 A 2016/1036 rendeletnek a nem piacgazdaságú WTO-tagállamból származó behozatal rendes értékének meghatározására vonatkozó 2. cikke (7) bekezdését illetően először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már kimondta, hogy e rendelkezés az uniós jogalkotó azon szándékát fejezi ki, hogy ezen a téren az uniós jogrendnek megfelelő megközelítést alkalmazzon (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 47. és 48. pont).
- 89 E megállapítást nem kérdőjelezte meg, hogy a 2016/1036 rendelet (3) preambulumbekzdése azt mondja ki, hogy a dömpingellenes megállapodás szabályait „a lehető legteljesebb mértékben” be kell építeni az uniós jogba. Ugyanis ezt a kifejezést úgy kell érteni, hogy még ha az uniós jogalkotó e rendelet elfogadása során figyelembe kívánta is venni a dömpingellenes megállapodás szabályait,

nem fejezte ki arra vonatkozó szándékát, hogy e szabályok mindegyikét átvezesse az említett rendeletbe. Az a megállapítás, amely szerint a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (7) bekezdése a dömpingellenes megállapodás 2. cikkében foglalt meghatározott kötelezettségeket kívánta végrehajtani, semmi esetre sem alapulhat tehát elszigetelt módon e preambulumbekzdés szövegén (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 52. pont).

- 90 Másodszor, magából a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy az nem utal kifejezetten a Kína WTO-hoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv konkrét rendelkezéseire.
- 91 E körülmények között nem róható fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 156–162. pontjában megállapította, hogy a 2018/330 végrehajtási rendelet érvényességének vitatása érdekében nem lehet e jegyzőkönyvre hivatkozni.
- 92 Ezenkívül a Zhejiang azon érvelését illetően, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 154. pontjában elmulasztott válaszolni a Zhejiang azon érvére, amely az India analóg országgént történő kiválasztására és az indiai exportáló gyártó által szolgáltatott információk pontatlanságára vonatkozik, e tekintetben elegendő megjegyezni, hogy a Törvényszék nem köteles kimerítő jelleggel, egyenként bemutatni a jogvitában részt vevő felek által megfogalmazott összes érvet, hiszen a Törvényszék által adott indokolás implicit jellegű is lehet, amennyiben lehetővé teszi az érintettek számára, hogy megismerjék azokat az indokokat, amelyek miatt a Törvényszék nem adott helyt az érveiknek, illetve a Bíróság számára azt, hogy rendelkezésére álljanak az ahhoz szükséges elemek, hogy felülvizsgálati jogkörét gyakorolni tudja (2020. március 26-i Larko kontra Bizottság ítélet, C-244/18 P, EU:C:2020:238, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 93 A jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott ítélet 163–182. pontjában megvizsgálta ezt az érvelést, valamint a második jogalap második és harmadik részét. Miután ezen ítélet 181. pontjában megállapította, hogy az ítélet 170. pontjában szereplő indokolásból világosan és egyértelműen kitűnik a Bizottság érvelése, lehetővé téve ezáltal a Zhejiang számára jogainak védelmét, az uniós bíróság számára pedig felülvizsgálati jogkörének gyakorlását, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék nem sértette meg az uniós bíróságra háruló indokolási kötelezettséget.
- 94 Ebből következően a második fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvelése

- 95 A Zhejiang arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a megtámadott ítélet 195., 196., 202., 203., 205., 206., 208., 209. és 211. pontjában, tévesen alkalmazva a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (10) és (11) bekezdését, valamint 11. cikkének (9) bekezdését.
- 96 A Zhejiang e tekintetben előadja, hogy a 2016/1036 rendelet 2. cikke a rendes érték és az exportárak tisztességes összehasonlításának elvén alapul. Ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy egyrészt e rendelet 2. cikkének (10) bekezdése értelmében figyelembe kell venni az azon tényezők tekintetében megállapított eltéréseket, amelyek az árakat és következésképpen azok

összehasonlíthatóságát állítólagosan és kimutatottan befolyásolják. Másrészt az említett rendelet 11. cikkének (9) bekezdése értelmében változatlan körülmények esetén a Bizottságnak a lefolytatott felülvizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a szóban forgó dömpingellenes vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt. Márpedig a Zhejiang szerint e kötelezettség a 2016/1036 rendelet 2. cikke értelmében a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlításának biztosítására irányuló kötelezettség körébe tartozik.

- 97 A Zhejiang előadja, hogy a Bizottság azért hivatkozott a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (9) bekezdésére, hogy elutasítsa a termékkódok szerkezetének módosítása iránti kérelmét, amely arra irányult, hogy figyelembe vegyék a körülményekben az eredeti vizsgálat óta bekövetkezett változást, és felhívta a Bizottság figyelmét arra, hogy a termékkódok alfanumerikus elemei az eljárás korai szakaszában tévesen kerültek meghatározásra. Márpedig a Bizottság által elfogadott termékkódok az árak összehasonlításának elferdítéséhez és a dömping fennállására vonatkozó téves pozitív következtetéshez vezettek, mivel nem zárható ki, hogy a Bizottság tisztességtelen összehasonlítást végzett a katonai vagy nukleáris felhasználásra szánt varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek és a rendes kereskedelmi használatra szánt varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek Zhejiang általi kivitele között.
- 98 A Zhejiang ily módon arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 205. pontjában tévesen állapította meg, hogy az összehasonlítás céljára figyelembe vett indiai belföldi értékesítések nem tartalmaztak a jellemzően a katonai és a nukleáris célú speciális termékekben felhasznált speciális minőségű acélt, miközben azok az indiai, egyesült államokbeli és uniós gyártók, amelyek a felülvizsgálati eljárás során kitöltötték a kérdőíveket, elismerték, hogy a katonai vagy nukleáris felhasználásra szánt varrat nélküli rozsdamentes acélcsöveket hagyományos minőségű acélból gyártják. Ezenfelül a Zhejiang előadja, hogy benyújtotta egy olyan szakértő eskü alatt tett nyilatkozatát, aki – ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 208. pontjában megállapított – kellő pontossággal rámutatott arra, hogy a katonai vagy nukleáris felhasználásra szánt varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek gyártásához használható hagyományos minőségű acél, viszont a nukleáris termékek eladási ára és költsége a hagyományos termékek eladási áránál és költségénél jóval magasabb.
- 99 A Zhejiang egyrészt úgy véli, hogy a Bizottság az indiai exportáló gyártótól származó, nem ellenőrzött adatok alapján nem juthatott arra a következtetésre, hogy e gyártó nem gyárt hagyományos minőségű acélból katonai vagy nukleáris felhasználásra szánt varrat nélküli rozsdamentes acélcsöveket, miközben ezen exportáló gyártó brosúrája nem zárja ki, hogy az ilyen termékeket gyárthat. Másrészt azt állítja, hogy a Bizottság mindenesetre az ilyen termékek gyártásának lehetősége tekintetében nem háríthatja rá a bizonyítás terhét. Ezenkívül a Zhejiang úgy véli, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 207. pontjában tévesen értelmezte a felperes azon érveit, amelyek nem a termékek árára, hanem a Bizottság által a jelen ügyben a rendes érték kiigazításához használt szorzók meghatározásakor figyelembe vett magasabb termelési költségekre vonatkoztak.
- 100 A Zhejiang továbbá úgy véli, hogy az NPC szerkezetének téves megválasztása ahhoz vezetett, hogy már nem volt lehetőség a 2016/1036 rendelet 2. cikke (10) bekezdésének k) pontjában előírt kiigazításra. Ellentétben azzal, amit a Törvényszék a megtámadott ítélet 195. pontjában megállapított, a Zhejiang úgy véli, hogy bizonyította, hogy a termelési költségek jelentős eltérése tükröződik a termékek eladási árában, így kiigazításra volt szükség. A Bizottság ily módon elmulasztotta figyelembe venni a körülményeknek a felülvizsgálati eljárás során bekövetkezett változását, így a Törvényszék azáltal, hogy nem állapította meg e mulasztást, megsértette mind a

vizsgálóbizottságok és a WTO Fellebbezési Testületének ítélkezési gyakorlatát, mind pedig a 2013. szeptember 19-i Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials kontra Tanács ítéletet (C-15/12 P, EU:C:2013:572), amely szerint ha a felülvizsgálat szakaszában az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszer nincs összhangban a 2016/1036 rendelet 2. cikkével, a Bizottság nem alkalmazhatja többet e módszert.

101 A Bizottság vitatja a harmadik fellebbezési jogalap megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

102 Mindenekelőtt nem fogadható el a Zhejiang azon érvelése, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor tévesen alkalmazta a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (10) és (11) bekezdését, valamint 11. cikkének (9) bekezdését.

103 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (9) bekezdése értelmében változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a dömpingellenes vám megállapítását eredményező eredeti vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve többek között ugyanezen rendelet 2. cikkének rendelkezéseit.

104 Így azt a kivételt, amely lehetővé teszi az intézmények számára, hogy a felülvizsgálati eljárás során az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszertől eltérő módszert alkalmazzanak, amennyiben a körülmények megváltoztak, szükségképpen szigorúan kell értelmezni, mivel valamely általános szabálytól való eltérést vagy az alóli kivételt megszorítóan kell értelmezni (2013. szeptember 19-i Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials kontra Tanács ítélet, C-15/12 P, EU:C:2013:572, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

105 Márpedig a megtámadott ítélet 202. pontjában a Törvényszék rámutatott arra, hogy mivel a körülményekben nem történt változás, a Bizottság – a 2016/1036 rendelet 11. cikkének (9) bekezdésében előírtaknak megfelelően – ugyanazt a módszert alkalmazta, mint a dömpingellenes vám kivetését eredményező vizsgálat során.

106 Jóllehet az eredeti vizsgálat során alkalmazottól eltérő módszer alkalmazásához kétségekívül az uniós intézményeknek kell bizonyítaniuk a körülmények megváltozását (2013. szeptember 19-i Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials kontra Tanács ítélet, C-15/12 P, EU:C:2013:572, 18. pont), a jelen ügyben a Bizottság nem állította, hogy a körülmények megváltoztak, és eltérő módszer alkalmazására sem került sor.

107 Továbbá a Zhejiang azon érvelését is el kell utasítani, amely szerint a Törvényszék elferdítette a tényeket, amennyiben megállapította egyrészt, hogy a Zhejiang nem bizonyította, hogy a meleg lyukasztással és meleg kisajtolással gyártott csövek árában figyelembevételre kerültek a termelési költségek jelentős különbségei, másrészt pedig azt, hogy az indiai belföldi piacon az összehasonlítható értékesítés nem foglalta magában a jellemzően a katonai és a nukleáris célú speciális termékekben felhasznált speciális minőségű acélt.

108 Az ügy irataiból ugyanis egyáltalán nem tűnik ki nyilvánvalóan a tények elferdítése, amint azt a jelen ítélet 66. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat megköveteli. Először is a Törvényszék a megtámadott ítélet 205. pontjában egyrészt megindokolta a Zhejiang azon állításainak elutasítását, amelyek a speciális minőségű acél felhasználásával készült nukleáris és katonai célú termékek indiai exportáló gyártó általi állítólagos előállítására vonatkoztak, úgy ítélve meg, hogy

az indiai exportáló gyártó azon katalógusára való hivatkozás, amely általánosságban tesz említést a nukleáris és katonai ágazatról, nem elegendő annak megállapításához, hogy e gyártó ténylegesen gyárt ilyen termékeket. Másrészt a Törvényszék megállapította, hogy az uniós és az egyesült államokbeli gyártókra való hivatkozásokkal a Zhejiang ilyen termékek indiai gyártásával kapcsolatos állításai nem támaszthatók alá.

- 109 A Törvényszék által a megtámadott ítélet 207. pontjában az Egyesült Államok gyártóinak „költségei” helyett az „arra” vonatkozóan történő hivatkozás nem kérdőjelezi meg az ezen ítélet 205. és 206. pontjában tett megállapításokat, így az nem releváns.
- 110 Másodszor, a Törvényszék a megtámadott ítélet 208. pontjában – anélkül, hogy a Zhejiang által az eljárás kései szakaszában benyújtott, eskü alatt tett nyilatkozat elfogadhatóságáról határozott volna – megállapította, hogy az említett, általános módon megfogalmazott nyilatkozat nem alkalmas arra, hogy megkérdőjelezze a termékkódok jellemzőire vonatkozó megállapításait.
- 111 Végül harmadszor, ami a termelési költségek azon jelentős különbségeinek a Törvényszék által való állítólagos figyelmen kívül hagyását illeti, amelyek a szóban forgó különböző terméktípusok eladási árában tükröződnek, a megtámadott ítélet 195. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék elsősorban megállapította, hogy az egyes terméktípusok esetében alkalmazott gyártási módszerek főszabály szerint nem relevánsak, mivel az összehasonlítási alap, függetlenül az előállításához alkalmazott gyártási módszerektől, a végtermék típusa.
- 112 Másodsorban a Törvényszék megállapította, hogy a Zhejiang nem állította, és nem is bizonyította előtte, hogy a gyártási módszerek állítólagos eltérései hatással lettek volna az érintett terméktípusok azonosságára vagy hasonlóságára.
- 113 Ebből következően a harmadik fellebbezési jogalapot részben mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant, részben pedig mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

A felek érvelése

- 114 A Zhejiang arra hivatkozik, hogy a megtámadott ítélet 230–232., 234., 236., 239., 241. és 245–251. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, valamint elferdítette a tényeket, amennyiben elmulasztotta annak megállapítását, hogy a Bizottság által az exportált termékkódokkal közvetlenül meg nem feleltethető, varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek rendes értékére alkalmazott módszer téves volt, és nem biztosított a 2016/1036 rendelet 2. cikke alapján megfelelő rendes értéket a Zhejiang részére.
- 115 Először is a Zhejiang úgy véli, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 230–232. pontjában megsértette a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (10) és (11) bekezdését, valamint 20. cikkének (2) és (4) bekezdését, amikor rövid indokolást követően elutasította az arra vonatkozó érveit, hogy a Bizottság milyen módon végezte el a dömpingkülönbözetre vonatkozó számításait a Zhejiang azon, Unióba exportált termékeinek többsége tekintetében, amelyek nem voltak közvetlenül összehasonlíthatók az indiai gyártó által értékesített varrat nélküli rozsdamentes acélcsövekkel.

- 116 Másodszor, a Zhejiang ügy véli, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és elferdítette a tényeket, amikor a megtámadott ítélet 234. pontjában megállapította, hogy a Bizottság „másodlagos” információkat használt a „béléscső és termelőcső olaj- vagy gázfűréshez” típusú varrat nélküli rozsdamentes acélcsövekre vonatkozóan, amelyek esetében a rendes érték meghatározásának alapjául az uniós gyártók eladásai szolgáltak. A Zhejiang szerint egyrészt a Bizottság köteles volt a „szokásos kereskedelmi forgalom” kritériumának alkalmazására. Másrészt a Bizottság azt állította, hogy e termékek rendes értékének meghatározásához az uniós gyártók által szolgáltatott adatokat használta, anélkül hogy a „maradvány” kifejezést alkalmazta volna, így a Zhejiang ügy véli, hogy a Bizottság egy adott termékkód eladási árát használta az Unióban. A Zhejiang szerint azonban a Bizottság elismerte, hogy számtanilag képezte az említett termékkód rendes értékét, anélkül ugyanakkor, hogy magyarázatot adott volna arra, hogy hogyan járt el. A Zhejiang egyrészt úgy véli, hogy a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (7) bekezdése hierarchiát állít fel a rendes érték meghatározásának módszerei között, és nem teszi lehetővé „másodlagos” információk felhasználását. Másrészt úgy véli, hogy e túl általánosan megfogalmazott kifejezések lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy eltérjen a 2016/1036 rendelet 2. cikkének (7) bekezdésében foglalt azon különböző lehetőségektől, amelyek mindegyike a rendes értékre, ideértve a számtanilag képzett rendes értéket is, nem pedig az uniós eladási árak nem meghatározott elemeire utal.
- 117 Harmadszor, a Zhejiang ügy véli, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 236. pontjában elferdítette az uniós és az egyesült államokbeli gyártók szorzóinak az indiai exportáló gyártó eladási áraira történő alkalmazására vonatkozó tényeket. Így a Zhejiang azt állítja, hogy számos bizonyítékot szolgáltatott a Bizottságnak, ideértve az eskü alatt tett nyilatkozatot is, amelyek azt támasztják alá, hogy a katonai vagy nukleáris felhasználásra szánt varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek termelési költségei jóval magasabbak, mint a rendes használatra szánt varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek termelési költségei. Ennélfogva arra a következtetésre jut, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket, amikor a megtámadott ítélet 239. pontjában megállapította, hogy a Bizottság pusztán nem megalapozott állításokra szorítkozott, amikor megállapította, hogy a katonai vagy nukleáris felhasználásra szánt csövek jóval magasabb termelési költséggel járnak, mint a rendes kereskedelmi használatra szánt varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek.
- 118 Negyedszer, a Zhejiang azt állítja, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket, amikor a megtámadott ítélet 241. pontjában megállapította, hogy a Bizottság számára két lehetőség állt fenn az alkalmazandó szorzók meghatározására, és a széles mérlegelési jogköre gyakorlása keretében úgy határozott, hogy nem alkalmazza az általa javasolt alternatív módszert. Ezenkívül a megtámadott ítélet 245–251. pontjában téves következtetéseket vont le. A Zhejiang szerint az uniós és az egyesült államokbeli gazdasági ágazat költség- és standardár-jegyzékének használata volt az egyetlen olyan lehetőség, amely a Bizottság rendelkezésére állt azon szorzók meghatározásához, amelyeket nem növelik a katonai vagy nukleáris felhasználásra szánt varrat nélküli rozsdamentes acélcsöveknek az Egyesült Államokban és az Unióban fennálló magasabb termelési költségei. A Zhejiang – miután emlékeztetett a termékkódok árát befolyásoló különböző tényezőkre – azt állítja, hogy a Bizottság önkényesen és tévesen növelte az acélminőségre és a megmunkálásra vonatkozó szorzatot, miközben az általa alkalmazott szorzatok a külső átmérőt, a falvastagságot és a termékkódok számos egyéb elemét illetően fennálló különbségekre is vonatkoznak, amelyeket a Bizottság nem zárt ki az acélminőségre és a megmunkálásra vonatkozó költségek közötti különbség meghatározása során. A Zhejiang a negatív dömping megállapítását lehetővé tévő helyes módszert javasolja, és megjegyzi, hogy a Bizottság által a szorzók meghatározásához alkalmazott téves módszer a teljes exportjának legalább kétharmadát érintette.
- 119 A Bizottság vitatja a negyedik fellebbezési jogalap megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

- 120 Először is meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 230. és 231. pontjából kitűnik, hogy a Törvényszék elutasította a Zhejiang annak bizonyítására irányuló érveit, hogy az Unióba irányuló exportjának nagy része tekintetében hibásan számították ki a dömpingkülönbötet, mivel ez utóbbi szerint ezek az exportok nem voltak közvetlenül összehasonlíthatók az indiai exportáló gyártó által az indiai belső piacon értékesített varrat nélküli rozsdamentes acélcsövekkel.
- 121 Mivel ezek az érvek lényegében ugyanazon érvelésen alapultak, mint amelyet a Zhejiang által a védelemhez való jogának megsértésére alapított jogalap alátámasztása érdekében terjesztettek elő, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék azok elutasításakor nem alkalmazta tévesen a jogot.
- 122 Másodszer meg kell jegyezni, hogy a Zhejiang tévesen értelmezi a megtámadott ítélet 234. pontját.
- 123 E pontban ugyanis a Törvényszék a Zhejiang azon érvére válaszolva, amely szerint az Uniót „analóg országgént” lehetett volna alkalmazni, megállapította, hogy a Bizottság analóg országgént Indiát választotta, és hogy „az uniós gyártóknak a [Zhejiang] által említett két termékkód tekintetében történő értékesítéseit csak másodlagosan használták fel”. E megfogalmazással a Törvényszék csupán azt hangsúlyozta, hogy a Bizottság kizárólag azon termékkódok vonatkozásában támaszkodott az uniós gyártók adataira, amelyek esetében nem álltak fenn az indiai exportáló gyártó által értékesített hasonló termékkódok.
- 124 Harmadszor, a Zhejiangnek a „szokásos kereskedelmi forgalom” kritériumának alkalmazására vonatkozó érvét illetően meg kell állapítani, hogy a Zhejiang e tekintetben nem jelölte meg a megtámadott ítélet azon pontjait, amelyek téves jogalkalmazáson alapulnak, így ez az érv a fellebbezés szakaszában elfogadhatatlan.
- 125 Mindenesetre az említett érv nem megalapozott, mivel a 2016/1036 rendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja nem a „szokásos kereskedelmi forgalom” kritériumára vonatkozik.
- 126 Negyedszer, el kell utasítani a Zhejiang azon érvét, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 236. pontjában elferdítette a tényeket, amennyiben megállapította, hogy a Bizottság az indiai exportáló gyártó kiigazított árait alkalmazta a Zhejiang által gyártott „béléscső és termelőcső olaj- vagy gázfűréshez” típusú varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek exportjára.
- 127 A Zhejiang állításával ellentétben ugyanis a Törvényszék e pontban megállapította egyrészt, hogy a szorzókat az egyesült államokbeli vagy az uniós gyártók termelési költségei alapján határozták meg, és azokat az indiai exportáló gyártó eladási áaira alkalmazták.
- 128 Másrészt a Törvényszék elutasította a Zhejiang azon érvét, amely szerint az általa exportált termékek többsége tekintetében a dömpingkülönbötet az Egyesült Államokból vagy az Unióból származó adatok alapján került megállapításra. E tekintetben megállapította, hogy a rendes értéknek a Zhejiang által az Unióba exportált termékek többsége tekintetében történő meghatározása az indiai exportáló gyártó által szolgáltatott adatokon alapult, és hogy az a körülmény, hogy a Bizottság az uniós vagy az egyesült államokbeli gyártók termelési költségei alapján kiszámított szorzókat alkalmazta az indiai exportáló gyártóhoz legközelebbi terméktípus rendes értékének kiigazítása érdekében, nem kérdőjelezi meg e megállapítást.

- 129 Ötödsorban, a jelen ítélet 56. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Zhejiang azon érvét, amely a megtámadott ítélet 239. pontja ellen irányul, a fellebbezés szakaszában mint elfogadhatatlant el kell utasítani.
- 130 Ugyanis, amennyiben a Zhejiang vitatja a Törvényszék azon megállapítását, amely szerint az annak bizonyítására irányuló érveit, hogy a katonai vagy nukleáris felhasználásra szánt varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek – még ha hagyományos acéلبől készültek is – jóval magasabb termelési költséggel járnak, mint a rendes használatra szánt varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek gyártása, nem támasztották alá, valamint azon megállapítást, amely szerint a számos mellékletre való hivatkozás nem tette lehetővé a Törvényszék számára, hogy téves jogalkalmazás nélkül pontosan azonosítsa a hivatkozott jogalapokat és érveket, meg kell állapítani, hogy a Zhejiang lényegében azt kéri, hogy a Bíróság a bizonyítékok Törvényszék általi értékelését a sajátjával helyettesítse.
- 131 Hatodszor, mint megalapozatlant, el kell utasítani a Zhejiang azon érvét, amely szerint az uniós és az egyesült államokbeli gazdasági ágazat költség- és standardár-jegyzékének használata volt az egyetlen olyan lehetőség, amely a Bizottság rendelkezésére állt a szorzók pontos meghatározásához.
- 132 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 241. és 242. pontjában – anélkül, hogy tévesen alkalmazta volna a jogot – megállapította, a kiigazítás észszerű jellege és az e becslésen alapuló kiigazításhoz vezető összehasonlítás tisztességes jellegét nem lehet annak alapján értékelni, hogy léteznek-e megfelelőbb alternatív módszerek, vagy sem. Így a Törvényszék – kifejtve azokat az okokat, amelyek miatt a Bizottság nem fogadta el az alternatív módszereket – arra a következtetésre jutott, hogy a Zhejiang nem bizonyította, hogy a Bizottság által alkalmazott módszer bármilyen szempontból jogellenes lett volna.
- 133 Hetedszer és utolsósorban, a megtámadott ítélet 245–251. pontjának Zhejiang általi vitatását a jelen ítélet 56. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a fellebbezés szakaszában mint elfogadhatatlant el kell utasítani, mivel az lényegében arra irányul, hogy a Bíróság a bizonyítékok Törvényszék általi értékelését a sajátjával helyettesítse, anélkül hogy bizonyításra kerülne, hogy téves jogalkalmazásra vagy a tények elferdítésére került volna sor.
- 134 Ebből következően a negyedik joglapot el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

A felek érvelése

- 135 A Zhejiang előadja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 268. és 269. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amennyiben a Zhejiang által gyártott varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek tekintetében megvalósuló áraláknálásnak az Unióra gyakorolt hatására vonatkozó következtetéseibe belefoglalta az uniós gazdasági ágazat által a katonai vagy nukleáris felhasználásra szánt csövek tekintetében alkalmazott árakat, valamint a Zhejiang által gyártott varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek árait, amelyeket a vámeljáráások során aktív feldolgozásra használnak, megsértve ezzel a 2016/1036 rendelet 3. cikkének (2), (3), (5) és (6) bekezdését, valamint 11. cikkének (2) bekezdését.

- 136 E tekintetben a Zhejiang előadja, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Kínából származó varrat nélküli rozsdamentes acélcsöveknek az Unióba történő behozatala az Indiából származó behozatalhoz képest csökkent. Így arra hivatkozott, hogy a Zhejiang által a varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek után a Zhejiang által felszámított árak az ugyanezen időszakban Indiából behozott varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek árainál alacsonyabbak voltak. Emlékeztetve azon statisztikai adatokra, amelyek azt mutatják, hogy a kínai varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek exportárai mindig magasabbak voltak, mint az Unióba irányuló indiai varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek exportárai, a Zhejiang úgy véli, hogy a Bizottság hibát követett el, amikor az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárra és e kár megismétlődésének valószínűségére vonatkozó értékelése során a varrat nélküli rozsdamentes acélcsövek kínai exportőrei által az uniós ágazat áraihoz képest alkalmazott áralákínálásra támaszkodott. A Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 267. pontjában megerősítette ezt az értékelést, szintén tévesen alkalmazta a jogot.
- 137 Ezenkívül a Zhejiang szerint a Törvényszék tévedett, amikor a megtámadott ítélet 269. pontjában helybenhagyta a Bizottság azon megközelítését, amely szerint az Indiából vagy más harmadik országokból származó behozatal nem az egyetlen olyan tényező, amely a felülvizsgálati időszak során kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak. Úgy véli, hogy a Törvényszék azon állítása, amely szerint a Zhejiang által megállapított jelentősebb eltérés abból ered, hogy az aktív feldolgozási eljárás keretében nem vették figyelembe a behozatali árakat, nem vesz tudomást arról a körülményről, hogy a Zhejiang aktív feldolgozási eljárás alá tartozó, varrat nélküli rozsdamentes acélcsöveinek az Unióba történő behozatalára soha nem került sor, és azokat soha nem bocsátották szabad forgalomba az uniós piacon. Ebből arra következtet, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 268. és 269. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor az áralákínálásra vonatkozó megállapításaiba belefoglalta a Zhejiang által az aktív feldolgozási eljárás keretében használt varrat nélküli rozsdamentes acélcsövekre alkalmazott árakat.
- 138 A Bizottság vitatja az ötödik fellebbezési jogalap megalapozottságát.

A Bíróság álláspontja

- 139 Nem lehet helyt adni a Zhejiang azon érvének, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 269. pontjában tévesen állapította meg, hogy az Indiából vagy más harmadik országokból származó behozatal nem az egyetlen olyan tényező, amely a felülvizsgálati időszak során kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak, és ennél fogva elutasította annak érveit.
- 140 A Törvényszék ugyanis a megtámadott ítélet 267–269. pontjában megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár fennállásának és megismétlődése valószínűségének megállapítása a kínai import alákínálási szintjein alapult, és hogy a Bizottság a kár okozati összefüggéseinek különböző tényezői keretében figyelembe vette az indiai behozatalt. Ezenkívül a Törvényszék megvizsgálta a Zhejiang azon érveit, amelyek az említett megállapítás megkérdőjelezésére irányultak, és elutasította azokat.
- 141 Mivel nem nyert bizonyítást, hogy téves jogalkalmazásra vagy a tények elferdítésére került volna sor, meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 56. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Zhejiang érvelése lényegében arra irányul, hogy a Bíróság a bizonyítékok Törvényszék általi értékelését a sajátjával helyettesítse, így az a fellebbezés szakaszában elfogadhatatlan.

- 142 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy a Zhejiang azon érve, amely szerint a Törvényszék a megtámadott ítélet 269. pontjában tévesen állapította meg, hogy az indiai és a kínai behozatal ára között általa megállapított jelentősebb eltérés abból következik, hogy az aktív feldolgozási eljárás keretében nem vették figyelembe a behozatali árat, miközben soha nem importált az Unióba aktív feldolgozási eljárás alá tartozó, varrat nélküli rozsdamentes acélcsöveket, a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul.
- 143 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az említett pontban a Törvényszék nem a Zhejiang behozatalaira, hanem általánosságban a kínai behozatalra hivatkozott. Így a Törvényszék elutasította a Zhejiang azon érvét, amely szerint az indiai behozatal ára mindig „jelentősen” alacsonyabb volt a kínai behozatali árnál, megállapítva, hogy az indiai behozatal átlagára, jóllehet alacsonyabb volt az indiai behozatal átlagáránál, a felülvizsgálati időszak alatt ez utóbbihoz nagyon közeli szinten volt, és hogy a Zhejiang által megállapított jelentősebb eltérés abból eredt, hogy a Zhejiang az aktív feldolgozási eljárás keretében nem vette figyelembe a behozatali árakat.
- 144 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az ötödik fellebbezési jogalapot el kell utasítani, és következésképpen a keresetet szintén teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 145 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint – amely ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 146 A Zhejiangot, mivel peresztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

Aláírások